

85
13

3280

Academy of Athens

Ἐὐχρίτῃ ἐφης, ὁ ἀφελὴς θεῶδός.
 Ἄνδ' εἰσι δὲ οὐκ ἔγχεθ' εἰς συνηγμένους,
 ὄνομα σὸν, ὁμολογοῦντες ἐνθάδε.
 Πάρος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ὡς θριτανθρόσος!
 Παρὰν λυχνάνας, ἀρωγὸς καὶ συμπελάτης.
 Πάρος οὐκ οἶνον, καὶ μέσῳ ὀφθαλμίωνων.
 ὁμολογῶντες ἐνθάδε γαιόνων,
 Ἐπιμερίαν, Βαρδάν, καὶ ῥῶσιν.
 Αὐτοῖς χαρίζων, καὶ ἔρανων μαρτυρίαν.
 Δόμοντες ἔχον δῶρον Ἀβερμαῖον.

Δένσις οἰκέτ' εὖθ' ἄναδαγγέλα.

ὀργάσας Ἀρχιμανδρῆς καὶ Πανυρῆ.
 καὶ Ἰωαννῆ καὶ Ἰωάννη.
 ἀγκυαλῆς Ἰωαννῆ.

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ
 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Ψαλλομένη κατὰ τὴν Δεκάτην πέμπτην τῆ Δεκεμβρίου.

Ἐρανισθεῖσα μὲν ὑπὸ τῆ Ἱεροσοφολογιωτάτης Κυρίας
 ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

Νῦν τὸ δεύτερον τύποις ἐκδόθεισα δι' αδείας ἢ προτρέψεως τῆ Πα-
 ναγιωτάτης ἡμῶν Δεσπότης, τῆ Οἰκουμενικῆς Πατριαρχίας
 Κυρίας Κυρίας

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

Συνδρομῆ μὲν ἐκ ὀλίγῃ τῆ τιμιωτάτης Μαργαρίτης, χατζῆ Μαργ-
 αρίτης γέναρη, ἢ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν Αὐτα-
 δέλφων κὺρ Ἰωάννης, ἢ κὺρ Παναγιώτης Βαρβά-
 των, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν.

Ἐπιστολίαν δὲ τῆ Πανοσιωτάτης Ἡγουμένης τῆς κατὰ τὴν Νῆσον Νάξου
 Μονῆς τῆ Ἁγίας Ἐλευθερίας, Κυρίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΒΑΡΒΑ-
 ΤΟΥ, εἰς ἣν ἢ ἀνετέθη σαρ' αὐτῶν χάριν ψυχικῆς
 ὠφελείας τῶν ἐκεῖ ἐτησίως ἐρεταζόντων.

Προσασία δὲ ποιμοναρχέντος Θεῶ ἐλέει τῆ Πανιερωτάτης ἁ-
 γίας Παροναζίας Κυρίας Ἱεροθέας.

Ἐπιθεωρία δὲ ἢ ἐπίδωρθῶσαι Δευτερεύοντος Γερασίμου Βυζαντίου.]

Ἐν τῷ τῆ Πατριαρχίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπο-
 γραφείῳ. Ἐν Ἐτα αἰωιά. 1811.

Η Μεῖς οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατα-
 σαθέντες Συνοδικῶς Προσάται τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιῶμεν ὅτι ἡ παρῶσα ἀσμα-
 τικὴ Ἀχολεθία τῆς Ἁγίας Ἱερομάστουρος Ἐλευθερίας, Συνοδικῆ
 ψήφῳ ἐκ πολλῶν παροραμάτων τε ἢ σφαλμάτων ἐκκαθαρθεί-
 σα, καὶ ὡς μὴ περιέχουσά τι ἐναντίον τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας
 ἢ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, ἀναγινωσκέσθω ἀνυπόπτως παρὰ τοῖς
 δούσεβέσι Χριστιανοῖς.

αἰωιά. Νοεμβρίῳ 18.

Γερεμίας Ἐλέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας
 Ῥώμης ἢ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος ἢ Περιβλεπτός μπεϊζαδὲς Παναγιωτά-
 χης Μέγας Διεσμηνεύς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ὁ Ἐφέσος Διονύσιος. Ὁ Κυζίκος Κωνσάντιος.

Ὁ Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσάντινος Νέγρης.

Εἰς τὰς Φιλοτιμησαμένους τὴν εἰς τὸ Κοινὸν
τῆς βίβλου ἔκδοσιν.

Τῆς πρώτης ἐγὼ τάξεως μετὰ τῆ Ἡσιόδα,
τίθημι τῶν ἐπαινετῶν, ὡς οἶμα μετὰ λόγῳ.

Τὸς ἐξ οἰκείας ἀγαθῆς, ἢ Φιλοκάλε γνώμης,
διὰ δαπάνης ἢ σμικρᾶς κοινώσαντας τοῖς ὅλοις.

Καὶ δωρεὰν παρέχοντας οἰκείοις τε ἢ ζένοις,
τὴν βίβλον ταύτην, ὅθω δεῖ σέφεσθαι τοῖς ἐπαύνοις.

Οἷς ἀποδώῃ Κύριος τὰς ἀμοιβὰς ἀξίας,
λιταῖς Ἱερομάρτυρος ἢ Μητροῦς τε Μαρίας.

Δι' ὧν ἀζιωθῆῖσαν τῆς ἄνω Βασιλείας,
Πατρὸς Υἱοῦ ἢ Πνεύματος τῆς θείας Θεαρχίας. Ἀμήν.

Ὁ ταπεινὸς ἰκέτης.

Καλλίνικος.

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΕ ΜΗ-
 ΤΡΟΠΟΛΙΤΑ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΥΡΙΕ ΑΝΘΙΜΕ,
 Πάτερ ὦ Χρισῶ σεβασμιώτατε.

Εκ πολλῶν ἀναντιρρήτων λόγων εἰμὶ πεπληροφορημένος ὁ ταπεινότα-
 τος δῆλος τῆς Πανιερότητός σου, πόσον κατακυριεύει τὴν ψυχὴν σου ἡ ἀκά-
 θεκτος περὶ τὰ καλὰ σπασθὴ, ἢ ἡ πατρικὴ ἀγάπη τῶν ὁπωσδήποτε συν-
 τελόντων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων. ἡ νῆσος τῶν Ναξίων, ἢ ἡ
 πόλις Ἰῶν Σμυρναίων συμμαρτυροῦσι τῷ πράγματι τὴν ἀλήθειαν, κηρύτ-
 τισσαί πανταχῶς τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν σου, ἢ μὲν ὡς πατεῖς διηγούμενη τὸ
 εὐάγωγον ἢ προσηγὸς τῆς παιδικῆς σου ἡλικίας, ἢ δὲ ὡς μάνδρα, ὑπὸ τὴν
 ποιμαντικὴν σου ῥάβδον, ὁμολογῶσα τὴν τελειότητα τῆς φρονήσεώς σου, ἢ
 τὴν ἀγρυπνον φροντίδα σου πρὸς σωτηρίαν Ἰῶν ποιμαινομένων. ὦν συντόμῳ
 ἀφ' ἑκατέρας ὁ λόγος ὑπόπτερος διαφοιτᾷ, ἢ πρὸς πάντας ἀναγγέλλει τὸ
 μεγαλοφυὲς τῆς νοός σου, ἢ τῆς γνώμης σου τὸ θεοφιλές, ἐξ' ὧν ἀκριβέστατα
 συναπαρτίζεις τῷ καλῷ ποιμῶνος τὸν λαμπρότατον χαρακτήρα, ἢ τὸν
 περιφανέστατον ὑπογραμμὸν τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς.

Ταῦτα πάντα παρακινῶσι δικαίως ἐμὲ τὸν εὐτελεῖ συμπατριώτην ἢ δὲ-
 λόν σου, νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Πανιερότητά σου ταύτην τὴν Πανηγυρικὴν
 ἀκολουθίαν τῷ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τυπωθεῖσαν ἤδη τὸ δεύτερον δι-
 πάνη τινῶν Χριστιανῶν, ἐλπίζων ὅτι ἢ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸ εὐεργεσίας, ἀ-
 ναγκαιοτάτης ἔσης, θέλεις ἐπιβεβαιώσαι τὴν πρὸς τὴν συμπατριώτας
 κοινοτέραν εὐμένειαν. δέξαι δὴ τὴν προσφορὰν ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς πατρίδος
 σεβασμιώτατε Πάτερ ἢ Δέσποτα, ἢ μὴ μὲ ἀπαξιώσης τῆς ἐλπίδος, ἢ
 τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν εὐτελεσέρων σου δέλων.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Πανιερότητος.

Ταπεινότατος ἢ ὑποκλινέστατος ἱκέτης.
 Καλλίνικος.

Π Ρ Ο Ο Ϊ Μ Ι Ο Ν .

Επειδὴ αἱ τῶν Ἀγίων Μνήμα ἢ Ἀκολυθία, ἀποβλέπουσιν εἰς δόξαν τῆ δοξάσαντος αὐτῆς Κυρίας ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἢ εἰς ἀρετὴν διεγείρουσι τῆς ἐραθύμεας, διὰ τὰ μιμῶνται τὰ θεάρεστα αὐτῶν ἔργα, δικαίως λοιπὸν ἢ πανσόφως ἢ τῆ Χριστοῦ ἡμῶν ἀγία Ἐκκλησία τὴν τέτων ἐκάστῃ Ἀκολυθίαν εἰς τὴν μνήμην αὐτῆ ἀναγινώσκεισθαι ἐθέσπισεν, ὡς ἂν τοῖς Μηναιοῖς ἐμφαίνεται. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντισι μέρεσι τῆς οἰκημόνης, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἤττον διὰ τὰ ἑαυτῶν δοξάζονται θαύματά τε ἢ λείψανα, διὰ τῆτο ἢ οἱ μεταγενέστεροι κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων ὑμνογραφῶν, ἐνθα τινὸς Ἀγίου εὐρίσκειται λείψανον, ἢ κατ' ἰδίαν θαυματεργία τις αὐτῆ ἐνεργεῖται, ἢ διαλείπουσιν τροπαρολογῶντες εὐλαβῶς, καὶ τι πλεον προθέμονοι τῆς ἂν τοῖς Μηναιοῖς ἐτήσις Ἀκολυθίας, εἰς τιμὴν τῆ Ἀγίου ἐκείνου, καλῶς ποιῶντες. Ὅτι βέβαια ὅπερ λείψανον, ἢ Ναὸς Θεῖος αὐτῆ ἐστίν, ἐκεῖ δικαίως, ἢ πλεον τῶν ἄλλων τῆς οἰκημόνης μερῶν, ὀφείλεται ἢ εὐλάβεια εἰς τὸν αὐτὸν Ἅγιον. Πολλὰ δὲ τὰ θαύματα τῆ ἀγίου Ἐλευθερίας ἢ ἂν τῆ Νήσῳ Νάξῳ, ὅπερ κεῖται Μονῇ ἢ μέρος τι τῆ λειψάνου εὐρίσκειται τῆ Ἱερομάρτυρος. Ὡς κοδόμηται δὲ ἢ ἱερὰ αὕτη Μονῇ ἂν τῆ εἰρημόνη Νήσῳ κατὰ τὸ χωρίον Σαγγυρὶ λεγόμενον, ὑπὸ τινος εὐσεβῆς Γεωργίου, ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Βαεβάτων ἐπικαλεσμένων, ἐκ θεμελίων ἀνεγερθεῖσα. ἢ μετερχομένη κατὰ διαδοχὴν εἰς τῆς συγγονεῖς ἐκείνου τῆ πρώτῃ κτίτορος, εὐρίσκειται σήμερον ὑπὸ τὴν πρεσασίαν ἢ Ἑυεμνίαν τῆ Πανοσιωτάτῃ Ἑυεμνῶν κῦρ Καλλινίκῃ Βαεβάτῃ, ὅς τις Φροντίσας ἐξέδωκε τύποις τὴν παρεῖσαν ἀκολυθίαν, συνδρομῇ δὲ τινι τῆ τιμιωτάτῃ κῦρ Μαργαρίτῃ, χατζῇ Μαργαρίτῃ Γέναρη, ἢ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν αὐταδέλφῳ κῦρ Ἰωάννῃ, ἢ κῦρ Παναγιώτῃ Βαεβάτῳ, καὶ τινῶν ἄλλων Εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἵνα διανέμηται ἅπασιν τοῖς ἐορτάζουσιν βελομένοις τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίας, ἢ τῆ πρὸς Θεὸν μεσιτεία γένοιτο αὐτοῖς ἐπιτυχεῖν τῆς αἰωνίῃ ἢ Μακαρίας ζωῆς.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ ΙΕ΄.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ παρόντα Στιχηρὰ, εἰς ε΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὡ τῆ παραδόξῃ Θαύματος.

Ω τῆ παραδόξῃ Θαύματος, ὁ Εὐανθίας Καρπὸς, τῷ Θεῷ προσενή-
νεκται, ἀτελεῖ ὃν σῶματι, Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ ἢ Μάρτυς
Φρικταῖς αἰκίσεσι. Διὸ σεΦάνοις διπλοῖς κατέσεψε, ἴστον ὁ Κύριος, ὅσοι
δῶλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν, δεῦρο συγκοινωνε μοι τῆς Βασιλείας μου.

Ὅντως Ἀποσόλων γέγονας, ὡσπερ Ἰῶ χρόνῳ ἐγγύς, ἔτω μάκαρ ὃν βίωτε,
ἢ τῆ πίσει ὅμοιος, τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λόγοις, κατα-
σρεψάμενος, ἢ Εὐσεβείας σύλος γενόμενος· ὧ σοὶ κραυγάζομον, χαίροις Ἐ-
λευθέριε, ἢ νῦν ἡμᾶς, ἔδρασον πρεσβείαις σε, ἐπὶ τῷ φόβῳ Χριστοῦ.

Ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας Ἰῶ νῶ, τῷ Χριστῷ καλλιέρη-
μα, σεαυτὸν προσήγαγες, ἢ ἀμώμητον σΦάγιον, Φρικταῖς βασάνοις, ἀ-
θλήσας ἔνδοξε, ἢ νῦν τῷ Θεόνῳ, αὐτῆ παρίσκασαι· Ἰς δεομένους σε, πάσης
περιστάσεως ἐλευθερῶν. Καὶ γὰρ ἐλευθέριον, κλήσιν ἐπλήτησας.

Ἐτέρα ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος Θεῖος γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμε-
νος, παθῶν ἱερώτατε, ἔνθα χρίσμα Θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιεράρχης γε-
γονῶς, ἢ ποδηγέτης λαῶ Θεόφρονος, ἢ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, τῆ δι' ἡ-
μᾶς πάθῃ φέροντος, ἢ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκίζομένους Ἰαῖς μάσιξι, ἢ πυρὶ προσεγγίζοντας. Τὸν
νῦν γὰρ προσήλωτας, ἀνεικάσω πόθῳ, Ἰῶ ὡραιότατῳ, κάλλει Ἰῆ Θεῖος ἐρα-
στῆ Οὐ τῷ γλυκείῳ ἐτρώθῃς ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέ-
ων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς

Καλῶς τὸν ἀγῶνάσε, τεθεαμένη τελέσασα, ἢ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανῦσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τῆ σκάμματος. Σοφὲ, καθάπερ Δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς ἐκδυσωπῆμέν σε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα ἢ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Ἰεραρχῶν τὴν καλλονὴν, ἢ Ἀθλοφόρων κλέος, Δουμάτων ἀληθείας, ἢ Ἐκκλησίας Προσάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεωσικῶς εὐφημῆμέν σε λέγοντες. Χαίροις ὁ τῆς Ἠπίερα Ποιμῆν, ἢ ἄδυτος Φωστῆρ, ἢ κράτος, ἢ σερέωμα· Χαίροις Χριστὸν ὃς ἠγάπησας, ἢ τὰ τῶν Τυράννων φόβητρα, μυκτηρήσας ὡς παίγνια· Χαίροις αἰχιζομένους ποικίλως ἐν βασάνοις, τῆ σῆ μὴ Φεισάμονος σώματος, ὡς ἄλλοτριε. Διὸ παμμάκαρ βοῶμὸν σοι, ὡς ἔχων παρήρησιαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως πρόσηθι, τῶν πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον, ἢ πανόδοξον Μνήμην σε.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός

Σπήλαιον εὐτρεπίζε. ἢ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον Φέρουσα Χριστὸν. Φάτνη δὲ ὑποδέχεσθαι, τὸν τῶ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τῆς Γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλῶντες μαρτυρεῖτε Θαῦμα τὸ Φρικτόν· ἢ Μάγοι ἐκ Περσίδος, Χρυσὸν ἢ Λίβανον ἢ Σμύρναν, τῶ Βασιλεῖ προσαγάγετε· Ὅτι ὠφθῆ Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ὅνπερ ἢ κύψασα, δαλικῶς ἢ Μήτηρ προσεκύνησε, ἢ προσεφθέγγετο τῶ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτῆς μου ἢ Θεός.

Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν· ἢ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσασα, ἐν ἀναπαύσει ἔσαι. Γῆρας γὰρ τίμιον, ἐν τὸ πολυχρόνιον, ἐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐσι φρόνησις Ἀνθρώποις, ἢ ἡλικία Γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος ἠγαπήθη, ἢ ζῶν μεταξὺ Ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠεπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη Σύνεσιν αὐτῆ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ Ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ Φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, ἢ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νῆν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρός. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἢ Ψυχὴ αὐτῆ· Διὰ τῆτο ἔσπευσεν ἐκ μέσσε πονηρίας. Οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες, ἢ

μὴ

μὴ νοήσαντες, μηδὲ θόντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιῦτον, ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἦν τοῖς Ὁσίοις αὐτῶ, ἢ ἐπισκοπὴ ἦν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙκαίων Ψυχῶν ἦν χειρὶ Θεῶ, ἢ ἔ μὴ ἀψιταὶ αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἦν ὁφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, ἢ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν ἢ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἦν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἦν ὄψει Ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἢ ἔλπις αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης, ἢ ὀλίγα παιδευθόντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτῶ, ἢ εὖρον αὐτῶ ἀζίζις ἑαυτῶ. Ὡς χρυσὸν ἦν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτῶ, ἢ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῶ, ἢ ἦν κωρῶ ἐπισκοπῆς αὐτῶ ἀναλάμψουσι, ἢ ὡς σπινθῆρες ἦν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινῶσιν ἔθνη, ἢ κρατήσουσι λαῶν, ἢ βασιλεύσει αὐτῶ Κύριος εἰς τῶς αἰῶνας. Οἱ πεποισθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, ἢ οἱ Πιστοὶ ἦν ἀγάπῃ προσμενῶσιν αὐτῶ. Ὅτι χάρις ἢ ἔλεος ἦν τοῖς Ὁσίοις αὐτῶ, ἢ ἐπισκοπὴ ἦν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ ἔδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, ἢ συναχθήσονται Ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἦν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, Τίς ἀκρῶ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν Τίς Μάρτυρας αὐτῶν, ἢ δικαιωθήτωσαν ἢ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, ἢ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, ἢ ὅπως ὦν ἐξελεζόμεν, ἵνα γινῶτε ἢ πισεύσητέ μοι, ἢ συνητε ὅτι ἐγὼ εἰμί. ἔμπροσθεν μου ἔκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, ἢ μετ' ἐμὲ ἔκ ἔσται. ἐγὼ εἰμί ὁ Θεὸς, ἢ ἔκ ἔστι πάρεξ ἐμῶ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα ἢ ἔσωσα ὦνεΐδισα, ἢ ἔκ ἦν ἦν ὑμῖν ἀλλότριος. Ἔμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, ἢ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, ἢ ἔκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρέμενος. Ποιήσω, ἢ τίς ἀποσρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὀλυτρέμενος ἡμῶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λιτὴν. ἦχος α΄.

Ωἦ Γῶν Φρικτῶν ἢ νεανικῶν σε ἀγώνων, Ἐλευθέριε ἀοίδιμε. Σὺ γὰρ ἐπὶ Κραββάτε ἦν θρακωμένε ἀπλωθεῖς, ἢ Ἰχθύος δίχην ἦν Τηγάνῳ βληθεῖς, ἢ πάλιν ἦν χαλκῇ κατακλεισθεῖς Καμίνῳ, τῶ παμφλάζοντος κάτωθεν

τωθῶν πυρῶς, εὐψυχοτάτῳ λογισμῷ ὑπήνεγκας τὴν παμφάγον δύναμιν.
 Οὐθῶν τῷ Θεῷ σε δοξάζοντος, δι' ὃν ταῦτα ἔπασχες, ἀβλαβῆς ἐν ἅπασιν,
 ὡς οἱ πάλαι Παῖδες διέμεινας. Ἐνήργει γὰρ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐν σοὶ, ἢ διὰ σῶ-
 τὰ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν Ἀνθρώπων, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.
 Ἐξ ἐλευθέρας ἀληθῶς, τῆς ἄνω γενόμενος Ἱερουσαλήμ Θεόφρον, ἐκεῖθου
 πρακτικῶς ἐπλήτισσας, σὺν τῇ κλήσει, ἢ τρόπον ἐλεύθερον. Ταύτης ἔν-
 ἢ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, Ἀθλητὰ ἱερώτατε.

ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Ἱεραρχίας σε ὅσιε Πάτερ, τὴν Στολὴν ἐφοίνιζας ταῖς ἑοαῖς τῶν Αἰ-
 μάτων σε. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν Σταδίων ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδεσάσε, ἐπιπε-
 σῶσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη ἢ θρεψαμένη σε.
 Διὸ ἢ τμηθεῖσα τῷ ζίφει, εἰς ἕρανίς θαλάμους μετὰ σῶ συνεισῆλθεν.
 Ω' μακαρίας Μητρός· ὡ Μασῶν ἱερῶν, εἰς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, ἢ
 τῆς φύσεως τὸν Πλάσιν ἐπέγυνω. Σὺν αὐτῇ ἔν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς
 Ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχίας Κανῶν ἢ ἀθλήσεως Τύπος, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Ἱερομάρ-
 τυς Ἐλευθέριε. Καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστῷ, πράττει ἢ λόγοις ἀποσο-
 λικῶς ἐποίμανας, ἱεραργήσας ἀόκνως τὸ τῷ Χριστῷ Εὐαγγέλιον. Συλληφθεῖς
 δὲ τῶν μισθόνων, ἐν αὐτῷ τῷ διδάσκειν, ὡς Πρόβατον ἐπισφαγὴν ἐλκό-
 μονος, χριστομιμήτως ἠκολούθησας, ἐκ ἐρίζων ἐδὲ κραυγᾶζων· δυχόμενος δὲ
 μάλλον ὑπὲρ αὐτῶν, τῷ λαβεῖν ἐπίγνωσιν, ἢ σῶσαι τὰς Ψυχὰς αὐτῶν.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τὸς γὰρ δεσμοῖς ἀγνοίας
 πεπεδημένους, ἢ σκότῳ πλάνης τῆς εἰδωλομανίας ἀφρόνως προσανέχοντας,
 συμπαθεῖα γνώμης ἐλευθερίας ἠξίους. Διὸ ἢ ταῖς Προσευχαῖς σε, τὸν
 στρατηλάτην Φίληκα, ἢ τὸν ἔπαρχον Κορέμμονα, τὸν τῷ δαινῷ χαλκουργή-
 ματος ἐφευρετὴν, σὺν μυρίοις ὅσοις, τῶν βρόχων ἐξαεπάσας, τῶν πονηρῶν
 Δαιμόνων, συνάθλης ἢ Μάρτυρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἀπάν-
 των. Καὶ νῦν ἡμῖν δώρησαι πρεσβείαις σε, Ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν, ἢ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σε, ἢ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
 πάσης

πάσης ἀνάγκης ἢ θλίψεως. Εἰς τὸν Στίχον, σιχηρὰ Προσόμοια. ἤχος πλ. α'. Χαίροις Ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΔΕΥΤΕ πνευματικῶν Ἀδελφοί, ἐπαπολαύσωμεν Χαρίτων ἐτήσιον, τὴν Μνήμην Ἐλευθερίας, ἐπιτελῶντες πιστῶς, Ἰῶ λαμπρῶ Ποιμένος, ἢ ὡς Μάρτυσι. Καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἀπασράπτει ὡς Ἡλιος Ἱεραρχία ἢ Ἀθλήσει κοσμέμενος, ζοφον ἅπαντα, Ἰῶν παθῶν ἢ τῶν θλίψεων, πάντας ἐπισκεπτόμενος, ἐλαύνει ἐκάστοτε, ἢ ταῖς κύσσαις ῥασιώνην, ἐπὶ τὸ τίκτειν χαρίζεται, Χριστῶ ὡς Θεράπων, τῶ τὰ ἐνδοξα ποιῶντος, ἢ τὰ ἐξαίσια.

Οἱ Ἱερεῖς σὺ Κύριε ὀνδύτονται δικαιοσύνην.

Χαίροις Αὐλωνητῶν ὁ Ποιμὴν, ὁ κατὰ Παῦλον, διαπρέψας τοῖς τρόποις σὺ, ἢ πάσῃ τῇ ὑψηλίῳ, μέγας Φωστὴρ ἐκ Δυσμῶν, νοητῶς ἐκλάμψας Ἐλευθερίε· Χριστῶ γὰρ τῷ ἔρωτι, σὺ τρωθεὶς διὰ πίστεως· τοῖς μὲν εἰδώλοις, νεῖμα σέβας ἐλκόμενος, ἢ κατέπτηξας, τὰ ὀρώμενα δαίματα· ὑπτιος δὲ ἀπλέμενος, ἀνθράκων ἐς Κράββατον· ἢ ὡς Τηγάνῳ δὲ αὐθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτέμενος, τρυφὰς ἐλογίζε, ἢ τὸ πῦρ ἢ τὰς σρεβλώσεις, ἢ πᾶσαν βάσανον.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, ἢ ὡσεὶ Κέδρος.

Οὕτως ὁ θαυμασίῳ Θεῷ, ἐθαυμασώθη ἢ ὡς σοὶ Ἐλευθερίε. ὁ Φίληξ Θεὸς γὰρ δίκην, ἀποσαλεῖς ἐπὶ σέ, σοὶ προσβλέψας μόνον, πρὸς σὺ γέγονε. Φρικτὸν δὲ ὁ Ἐπαρχος, τῷ Τυράνῳ μηχανήμα, ὑποθέμενος, αἴφνης ὤφθη σὸν θέημα· ἢ τὸν Κλίβανον, εἰσιῶν ἀνεβόα σοὶ Ἁγίε σὺ ἐνίσχυσον, καμὲ ὡς τὸν Φίληκα, ἵνα Φλογὸς τῆς προσκαίρε, καταφρονήσας ὁ δαίλαιος, τὸ πῦρ τῆς Γεόννης, ὑπεκφύγω σαῖς πρεσβείαις, Ἰαῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. ἤχος πλ. δ'.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταναστὰς θεία δύναμι, τὴν τῶν ζώων ἀγριότητα ἐπιθάσσευσας τῷ λόγῳ σου· ἢ νῦν εἰς τοῦ ὕψους τῶν ἔρανῶν μετὰ τῶν Ἀγγέλων συνδιακτώμενος, καταπραῦνον ἐφ' ἡμᾶς τὰς ἀμαρτωλὰς τὸν θυμὸν τῆς θείας δικαιοσύνης. Ἡμέρομον γὰρ ἢ ἠνομήσαμον, ἢ πῶς ἐκφευζόμεθα τὴν ἐνδικὴν μισθαποδοσίαν τῆς παραβάσεως! γὰρ μεσίτης εἰς Θεόν, ἴλεων ἡμῖν παρεχόμενος τὸν βασιλέα τὸν ἀπάντων, ἢ σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου Ἱερομάρτυς Ἐλευθερίε τὰς ἅπανταχῶ τελῶντας τὴν μνήμην σου, ἢ τὰς ὡς τῇ Νήσῳ Νάξῳ κατὰ τὸν σεπτὸν Ναὸν ἐξαιρέτως δο-

ζολογῶντάς σε .

Καὶ νῦν . ἦχος ὁ αὐτός .

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζε, εὐτρεπιζέσθω ἡ Φάτνη, τὸ Σπύλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθω, ἡ σκιά παρέδραμε, ἡ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πε-
Φανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ θεώσας τὸ πρόσλημμα . Διὸ
Ἄδὰμ ἀνανεῶται, σὺν τῇ Εὐὰ κράζοντες · ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶ-
σαι τὸ γένος ἡμῶν .

Τὸ Ἀπολυτίκιον .

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον λόγον .

Ἰ' Ερέων ποδήρει κατακοσμέμενος, ἡ Αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισαζόμε-
νος, τῷ δεσπότη σὺ Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέ-
τα τῶ Σατᾶν · Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίσει τιμώντων, τὴν
μακαρίαν σὺ Ἀθλήσιν .

Δόξα, τὸ αὐτό .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον . Χαῖρε πύλη Κυρία .

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Καθίσματα · Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκυσίως .

Σοῦ τὸν Σωτῆρα ὀλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σὲ τανυθόντα,
τὸς τυραννῶντας ἠνεγκας σερρὲ καρτερῶς, Πλάνην τὴν καχέσπερον, νε-
νεχῶς ἀποκλίνας Ὁθῶν Ἐλευθέριε, ἡ αὐτός σε δοξάζει, ἐν Οὐρανοῖς ἀ-
ξίως, ἡ ἐν γῆ . Διὸ ἡ σκέποις, τὸς σὲ ἐορταζόντας .

Δόξα, τὸ αὐτό . ἡ νῦν, Θεοτοκίον .

Οὐ σιωπήσωμεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναθείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ
γὰρ σὺ προΐσατο πρεσβύεσσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξον, ἕως νῦν ἐλευθέρους; ἐκ ἀποστῶμον Δέσποινά ἐκ σὺ . Σὺς
γὰρ Δέλης σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν .

Ἐτερον ἦχος α'. τὸν Τάφον σου Σωτῆρ .

Ἐκπλήττει πάντα νέον, τῶν Μαρτύρων τὸ Θαῦμα· πῶς ἰσχυσον ἡ σὰρεξ,
ἐνεγκεῖν Φρικτὰ πάθη . Ἐν παῶσι δὲ διέπρεψας, σὺ σερρὲ ὡς τις ἄσαρκος
Ἐλευθέριε, ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμεγεθεῖν, τῶν δριμυτάτων
βασάνων . Διὸ σε δοξάζομεν .

Δόξα, τὸ αὐτό . Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῶ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνασησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς
χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, ἡ πταισμάτων ἡ θλίψεων σὺ γὰρ πέφυκας
Ἄμαρτωλῶν Σωτηρία, ἡ Βοήθεια, ἡ κρατὶά Προσασία, ἡ σῶζεις τὸς

Δέλης

Δέλτος σβ.

Ἔτερον, μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Θείας πίσεως.

Πᾶσαν εὐφρανᾶς, Ἱερωσύνη, ἢ σὺ Αἷματι, τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ τὸ Χρῆσμα σοι δέδοται, ἢ τὸ σὺν Αἷμα ὡν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλος μέτοχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. ἢ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας Φύσεως, ἐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ὡν τῇ Γαστρί σβ. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκον, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς προτῆ τόκῃ Φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἶτα, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆ δ'. ἦχος.

Προκείμενον ἦχος δ'.

Δι' καιὸς ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, ἢ ὡσεὶ Κέδρος ἢ ὡν τῷ Λιβάνῳ πληθύνει θήσεται.

σίχος. Πεφυτευμένος ὡν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ὡν αὐλαῖς οἶκῃ Θεῶ ἡμῶν.

τὸ, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχην ὁ ν'. Ψαλμός.

Δόξα, ἦχος β'. ταῖς τῆ Ἱεράρχῃ. ἢ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκῃ.

Εἶτα σίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἰδιόμελον.

Ζήτηε ὡν τῇ λιτῇ οἶον βέλει. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Ἐλέει ἢ οἰκτιρισμοῖς.

Εἶτα οἱ καιόνες τῆς Θεοτόκῃ, εἰς ε'. ἢ τῆ Ἀγίῃ, εἰς ἦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκῃ. Ὡδὴ α'. ἦχος α'. ὁ Εἰρμός.

Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμον πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμασὰ τέρατα, Βραχίονι ὑψηλῷ, ἢ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ. ὅτι δεδοξασαί. Δίς.

Σοφίας τὴν Ἄβυσσον, ἢ τετοκεῖα, σαγόνας Σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν Χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ἵμνωσε πανύμνητε, ἦν ἀνυμνεῖσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κηύσασαν, τὸν ὑπερύμνητον. ὅν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ. ὅτι δεδοξασαί.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἀγίῃ, ε' ἢ Ἀκροσιχίς. Θεῶν Ἐλευθέριον τιμάω. Πάτερ.

ἦχος πλ. β'. Ὡς ὡν Ἡτείρω πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλων ταγμασιν, Ἐλευθέ-

ριε σοφὲ, τῆς ὑμνήντας πόθῳ σε αἰεὶ, ἐλευθέρωτον παθῶν. Ταῖς ἰκεσίαις σε.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὡσπερ πάλαι Σαμὴλ, ἢ τῷ θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, Λαὸν ἐποίμανας.

Γερεργὸς Μυσηρίων τῶν τῆ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν Στολὴν τὴν ἱερὰν, Μαρτυρίᾳ Αἵματι σοφὲ, ὡς Σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος Πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σε γαστροῦ, ὑπὲρ νῦν σεσάρκωται διὸ, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρημὸς.

Στερρωθήτω ἡ Καρδία μου, τῇ Ἐλπίδι Χριστοῦ τῶν Ἀγαθῶν σε. Ἴνα ἀπαύσως μετ' ὠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζωσαι. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ἢ γὰρ, πλὴν σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Δίς.

Ὁ Οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τῆ Βασιλείως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνευτος ἀληθῶς, ἢ εὐφδης Παράδεισος, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἢ Θεοτοκος ὑμνεῖθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, Φύσιν ἅμα ἢ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρέμμονον, Βροτῆς Παντευλόγητε.

Τῆ Ἀγίᾳ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὸς σερέρότητι σοφὲ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τῆ Μαρτυρίᾳ σαυτὸν, ἐθελουσίως προδὸς, τοῖς ζητῆσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ τῆ Θεοῦ Πνεῦμα λαβὼν, τῆς Σοφίας τὸν πλεῖστον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφὲ, σαγήνη μαρτυρικῆ, σαγηνεύων, Λαὸς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις Ἀρεταῖς, τὴν Ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, Αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττει νῦν ἢ ἀκολῶ, τὸ Μυσηρίον ὄντως, τῆς λοχείας σε Κόρη. Θεὸν γὰρ ὑπερφυσῶς, συνέλαβες ὡς γαστρί, ἢ τεκῆσα, μόνεις Ἀειπάρεθνος.

Κάθι-

Κάθισμα . ἤχος α΄ . Τὸν τάφον σε Σωτήρ .

Γελευθερον τὸν νῦν, ἐκ παθῶν κεκτιμένος, ἐγὼν τῷ Θεῷ, γνήσιώτατος
 Δέλος, ἢ πλάνης ἠλευθέρωσας, τὲς καλῶς σοι πειθήσαντας . Ἐναθλή-
 σαις δε, ὡς Ἱερεὺς τε ἢ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλῆν ἐδέξω τὸ σέφος, πρε-
 σβεύων σωθῆναι ἡμᾶς .

Δόξα, τὸ αὐτό . ἢ νῦν, Θεοτοκίον .

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῷ Δεσπότη Δοχεῖον, ἀνάκησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς
 χάος, δεινῆς Ἀπογνώσεως, ἢ πταισμάτων ἢ θλίψεων . Σὺ γὰρ πέφυ-
 κας, Ἀμαρτωλῶν Σωτηρία, ἢ Βοήθεια, ἢ κραταιὰ Προσασία, ἢ σώ-
 ζεις τὲς Δέλεις σε .

Ὡδὴ δ΄ . Ὁ Εἰρμός .

Εν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββαχὲμ, τὴν τῷ λόγῳ σάρκω-
 σιν, ἐκήρυττες βοῶν . ὡν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ὡν τῷ παρεῖναι
 τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ . Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε . Δίς .

Θανάτῃ μὲν αἰτία, ἢ εὖα τοῖς βροτοῖς, συμβεβηία Ὁφείας, γεγόνηται
 ἀγνή . Σὺ δὲ Παρθένε τεκῆσα Λόγῳ τὸν Λόγον, Ἀθανασίας ἢ Ζωῆς
 Πρόξανος ὠφθῆς . Ὅθεν ἐπαζίως ὑμνῶμὸν σε .

Εν Πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἀγνή . Ὅρος Πύλιν Τράπεζαν,
 ἀγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον Ζωῆς, σάμνον ἢ Κλίνην . Θεῷ Μητέρα
 ὡν συμβόλοις σε δηλῶντες, ὡν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἐκβασιν .

Τῷ Ἀγίῳ . Χρισθός με δύναμις .

Υπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος Δράκων, ἀλλ' ἀναι-
 δῆς, ἠλεῖκται ὁ ἀθλιος, τῷ Ἱεράρχῃ τοῖς ποσίν, ὡν σαδίῳ συμπατέμενος .

Θωρακισάμενος, Σταυρῷ τὴν δύναμιν, Ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητῆς, ἀ-
 ριστος εἰσέδραμες, ὡν πυριφλέκτῳ Κραββάτῳ, ὡς ὡν δρόσῳ ἀγαλλόμενος .

Εἰπὶ τῷ σκάμματος, ἐσὼς διήλεγξας, τῷ Τυράννῃ τὸ Θράσος εἰδωλικῶν,
 Μάρτυς τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος .

Θεοτοκίον .

Ρήμάτων ἀκροσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε . σὺ γὰρ ἐλπίς, πάν-
 των ἢ βοήθεια, τῶν ὡν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτονῶς προσκαλημένων σε .

Ὡδὴ

Ὦδὴ ε'. ὁ Εἰρημός.

Τὸ Φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, Φῶς τὸ ἀπρόσιτον τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπὶ τὰ Κρίματα τῶν Ἐντολῶν σε, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Δίς.

Ὡς Κιβωτὸς σεμνὴ Ἀγιάσματος, ἢ ὡς πυρίμορφος Θρόνος ἅγιος, ἢ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρου ὡς Παρθένος, σὺ αὖθις Παρθένος δὲ, ὡς Μητράσι μόνη Πάναγνε ἀρέθως ὡς Ἰθυσ. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσει ἀμείβοντα.

Τῆ Ἀγία. Τῷ Θεῷ Φέγγει σε Ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὐτόνον ὁ Χριστὸς, ἢ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς Καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν ἐράνιον, ἐκπέμπει δι' Ὁρνέες, σὲ ἐνισχύσαν.

Οὐδειλιάσασα ἢ σεμνὴ, ἢ ἱερωτάτη σε Μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σὲ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ζίφει τελειῶται, ὡς συναθροιστὰ σοι.

Νικήσας πάντας τῆ δυνάμει, τὴν κεκλινημένην κατὰ σὲ, Μάρτυς παράταξιν ἐφραζας, εἴματα Λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα.
Θεοτοκίον.

Ἰδὼς Μητέρα σε τῆ Θεῶ, πάντες οἱ Πιστοὶ Θεοπρεπῶς, ὁμολογῶντες Θεόθυμφο, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικελεύομαι, παράσχῃ τῷ Λαῷ σε, μόνη Πανύμνητε.

Ὦδὴ ε'. ὁ Εἰρημός.

Τὸν Προφήτην Ἰωάννην ἐκμιμέμωνος βοῶ, τὴν Ζωὴν με ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, ἢ σῶσόν με, Σωτὴρ τῆ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Δίς.

Προσασία τῶν Πιστῶν, ἀθυμένων Χαρμογή, εὐφροσύνης ἢ χαρᾶς, ἐμπλήσον πνευματικῆς, τῆς Δόξης σε, τῆς πεποιθότας τῇ Προσασίᾳ σε.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἢ ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότερος Θεῶ, Παράδεισος, ὡς τὸ ζύλον ζωῆς ὑμνεῖσθε μοι.

Τῆ Ἀγία

Τῷ Ἁγίῳ. Τῷ βίβ τὴν Θάλασσαν.

Εδείχθης πανάρισος, ἢ σερρὸς Ἀγωνισῆς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ἔδει-
ξῶν Βασάνων τὰς προσβολὰς, τὸ Πῦρ δὲ ὑπέβη σοι, ἢ Σιδῆρεσ ὀξύτης
ἅπαντα δέδωκον.

Ροαῖς τῶν Αἱμάτων σε, Ἐλευθέριε Σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισι-
δαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν Νίκην ἀράμονος, κατὰ τῷ ἀρχεκάκῳ
Πολεμήτορες.

Ἦ γῆ μὲν τοῖς Αἱμασιν, ἐφοινίσσεται τοῖς σοῖς, ὁδὲ ἀγὲς ἡγίασαι, τῷ καθα-
ρῷ σε Πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν ἑράνιον, ἀνιόντι παμμάκαρ Ἐλευ-
θέριε. Θεοτοκίον.

Ἦ πάντα γνος Δέσποινα, ἢ τεκῆσα τοῖς Βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον,
τῶν παθῶν με τὸν ἄσατον ἢ δεινόν, κατεύνασον τάρραχον, ἢ γαλήνην,
παράσχες τῇ καρδίᾳ με.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὴς ἀσφαλεῖς ἢ Θεοφθόγγος Κήρυκας.

Ως καλλονὴν τῶν Ἱερῶν Ὅσιε, ἢ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαν-
τες, εὐφημέμων ἢ αἰτῆμόνσε Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τὴς πόθῳ σε τὴν
Μνήμην ἐορτάζοντας, Κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀ-
παύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Επίδε εὐσπλαχνε ζωοδότα, ὡς Φιλάνθρωπος μόνος ἢ οἰκτίρμων Θεός,
τὴν τῆς Ψυχῆς με σκοτόμαιναν, ἢ πανθενεῖ δεξιᾷ σε Λόγε, τῶν παθῶν
ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον.
Αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, ἢ καθηγίασαι, ἢ ἀνετέθη σοι
ὡς Σαμυῆλ ἀπὸ Μητρὸς Ἱεραῖς σοι τῷ κτίσαντι, Πρεσβεύων ἀπαύτως ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ιε'. Ἀθλησις τῷ ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ἐλευθέριος ὡς ἀδελόντες Φύσει.

Σπάθας θεωρῶν, ἐκ ἐδελῆτο Πλάνη.

Θεῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε Φάσγανον πέμπτη.

Επὶ τῆς Βασιλείας Ἀδριανῆ τῷ εἰδωλολάτρῃ διέλαμπον ὡς ἀστὴρ Φω-
ταυγῆς

ταυγής ἢ ὁ θαυμασὸς Ἐλευθέριος, ὅς τις ἐγνώθη ὡν τῆ Περιβλέπτῳ
 Ῥώμῃ, ὑπὸ γονέων πλεσίων ἢ λαμπρῶν ἔμνονον κατὰ τὸ γόνος, ἀλλὰ
 ἢ κατὰ τὴν ἀληθινὴν Πίσιν ἢ ἀρετὴν. ἡ Μήτηρ αὐτῆ, Εὐανθία ὀνόμα-
 τι, ἐδιδάχθη τὴν ὀρθοδοξίαν ὑπὸ τῆ Ἀποστόλου Παύλου. ἀποθανόντος δὲ
 τῆ πατρὸς αὐτῆ, ὅς τις ἔλαβον ἐκ τρίτου τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατίας, παρε-
 δόθη πρὸς τὸν Ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης, ἄγων ἔτι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν,
 διὰ νὰ διδαχθῆ παρ' αὐτῆ τὰ ἱερὰ γράμματα. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, βλέ-
 πων τὸ ἦθος τῆ νέου ἢ τὴν εὐταξίαν ἢ κοσμιότητα ἢ τὰς ἄλλας αὐτῆ
 ἀρετάς, κατέστησεν αὐτὸν Κληρικὸν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. περὶ δὲ τὸ
 δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν διάκονον,
 ἢ πάλιν περὶ τὸ δέκατον ὄγδοον προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερωσύνην,
 ἢ τέλος εἰκοσαετῆ τὸν κατέστησεν Ἐπίσκοπον τῆ Αὐλώνος. πολλὰς βέ-
 βαια ἐκίνησεν εἰς ἀπορίαν, πῶς ἐπροβιβάσθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν
 τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐπὶ τοιαύτης νεότητος. Ὅσοι ὁμως ἐγνώριζον τὰς
 μεγάλας ἀρετάς τε, ἢ ὅτι πρὸ πάντων ὁ νέος ἔτος εἶχε τόσην Φρόνησιν,
 ὅσην σπανίως εὐρίσκομον εἰς τὴς Πρεσβυτάτες, ἢ ὅτι μάλιστα ἦτον ἱκα-
 νὸς νὰ διδάξῃ ἢ νὰ παρακινήσῃ τὴς λοιπὰς εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν δογμα-
 των ἢ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὡς λόγιος ἢ σοφὸς, ὅλοι λέγω οἱ τοιοῦτοι ἀπε-
 δέχθησαν ἢ ἐδικαιολόγησαν τὸν ταχύτατον προβιβασμὸν τε. Ἐπρεπε
 τῷ ὄντι κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον τῆ Εὐαγγελίας, νὰ τεθῆ ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν
 λυχνίαν, διὰ νὰ φωτίσῃ τὴς ἐσκοτισμένους, ἢ νὰ τὴς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν εὐ-
 σέβειαν, καθὼς ἢ ἐγώετο. Ἐπειδὴ μόλις ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν ὑ-
 πέρτιμον θρόνον ὁ μέγας Ἀνίκητος (ἔτιως ὀνομάζετο, ὁ τότε τῆς Ῥώ-
 μης Ἀρχιεπίσκοπος) ἢ πολλοὶ εἰδωλολάτραι παρακινέμενοι ἐκ τῆς
 γλυκύτητος ἢ σοφίας τῶν λόγων τε, ἐπέσρεψαν εἰς τὴν ἀληθειαν, ἢ ἐ-
 βαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἀλλ' ὁ διάβολος, ὁ
 πάντοτε μηχανώμενος κατὰ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ κατα-
 σιγάσῃ τὸ σῶμα τῆς ἀληθείας ἢ νὰ καταβάλῃ τὸν ἅγιον, εἰσῆλθον εἰς
 τὴν ψυχὴν τῆ εἰδωλολάτραι Βασιλέως Ἀδριανῆ, ἢ παρεκίνησεν αὐτὸν εἰς
 διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἢ ἐξαιρέτως κατὰ τῆ ἁγίῃ Ἐλευθερίῃ, ὡς
 Διδασκάλῳ Θεσμῆ τῆς Χριστιανικῆς Πίσεως. Ἐσειλε λοιπὸν ἕνα στρατι-
 λάτην,

λάτην, ὀνομαζόμενον Φίλιχα, διὰ τὴν Φέρην σπεδαίως τὸν Ἐλευθέριον.
 ὁ δὲ Φίλιξ, παραλαβὼν πολλὰς στρατιώτας, περιεκύκλωσε τὴν ἐκκλησίαν,
 ὅπως ἐδίδασκον ὁ ἅγιος, ἀφ' ἧς ὁμῶς εἰσῆλθον εἰς τὸν ναόν, ἢ εἶδε
 τὴν κοσμιότητα τῆς ἀγίας, ἢ ἤκουσε τὴν πάνσοφον διδασκαλίαν τῆς γλυ-
 κυτάτης τῆς γλώσσης, μετέβαλε θαυμασίως τὸ ἄγριον βλέμμα, εἰς ἰ-
 σαρότητα, ἢ γίνεται ὁ πρῶτος λύκος, ἡμέρον πρόβατον, ἢ ἀντὶ διώκτης,
 ἀπὸ μαθητῆς. κατεφρόνησε τὰς προσηκούσας τιμὰς, παρέβλεψε
 τὸν φθαρτὸν πλοῦτον, ἠρνήθη τὰς συγγενεῖς τε, ἢ δὲν ἐφρόντισε νὰ ἀ-
 ποκριθῆ πρὸς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ προσπεσὼν εἰς τὰς πόδας τῆς ἀγίας, ἐ-
 πίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ὁ ἀοίδιμος.

Ὁ δὲ ἅγιος κατήχησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως, ἔπειτα
 τὸν ἐσυμβέβησε, νὰ τὸν Φέρη εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν προσηγνίαν τε,
 προθυμοποιούμενος εἰς τὸν σέφανον τῆς μαρτυρίας. Ὀδοιποροῦντες δὲ καὶ
 διερχόμενοι ἀπὸ μίαν βρύσιν, ἐζήτησαν ὁ εὐσεβὴς Φίλιξ, (ὡς ἄλλος Καν-
 δάκης ἀπὸ τὸν Φίλιππον) νὰ βαπτισθῆ ἀπὸ τὸν ἅγιον, ὅστις ἰδὼν αὐτὸν
 τὸν πολὺν πόθον, ἀνεγέννησεν αὐτὸν διὰ τῆς θείας βαπτίσματος. Φθά-
 σαντες δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ μὲν πιστότατος Φίλιξ ἠνώθη μετὰ ἄλλων Χρι-
 στιανῶν, διηγόμενος αὐτοῖς τὰ γεγονότα. Ὁ δὲ ἅγιος παρέση μετὰ χα-
 ρᾶς εἰς τὸ κριτήριον, ὡς προσκεκλημένος εἰς Πανήγυριν ἢ Φαιδρὰν ἑορ-
 τήν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς νέον, εὐμορφον, ἢ κοσμιώτατον κατὰ
 τὸ ἦθος, τὸν ἀπεδέχθη εὐμῶς λέγων πρὸς αὐτὸν. Διατὶ Ἐλευθέριε ἀ-
 φῆκες τὴν προπατορικὴν σε πίσιν, ἢ πιτεύεις εἰς ἕνα κακοθάνατον ἄνθρω-
 πον; ὁ δὲ ἅγιος τοιῆτον λόγον ἀνόητον ἀκέρως, δὲν ἀπεκρίθη παντελῶς.
 ὁ δὲ τύραννος πάλιν ἀνέλαβε γλυκεῖς ἢ κολακευτικὰς λόγους, ὑποσχόμενος
 εἰς τὸν Ἐλευθέριον μεγάλας δωρεὰς, ἀν' θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδῶλα. Τότε
 λοιπὸν ὁ ἅγιος ἀπεκρίθη ἔλευθέρως· πῶς νὰ καταδεχθῶ ἢ νὰ προσκυ-
 νήσω ὡς θεὸς τὰ ἀναίσθητα ζῴα; ἐγὼ μάλιστα ταλανίζω τὴν ἀθλιότη-
 τάς, ἐπειδὴ ὁ μὲν θεὸς σᾶς ἐτίμησε μὲ λογικόν, ἐσεῖς δὲ, γίνεσθε ἀ-
 τιμότεροι ἢ ζύλων ἢ λίθων, Προσκυνῶντες εἰδῶλα ὡς θεὸς, ἢ παρα-
 βλέποντες τὸν ἀληθινὸν θεόν, τὸν δημιουργὸν τῆς Κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ
 λατρεύω ἢ σέβομαι, ἢ ἔτε τὰς δωρεὰς σε δέχομαι, ἔτε τὰ κολακασίαι
 σε φοβῶμαι.

σε Φοβῆμαι. εἰς ταῦτα θυμωθεὶς ὁ τύραννος, προσάζει νὰ ἀνάψῃ πυρκαϊάν, ἢ ρίψαντες τὸν ἅγιον ἐπὶ χαλκῆ κραββάτῃ, νὰ κατακαύσῃ ἐπ' αὐτὸ τὸ σῶμά τε. ἡ δὲ πόλις ὅλη, βλέπῃσα τὸν ἅγιον εἰς τοιαύτην βάσανον, ὑπερελυπήθη, ἢ ἐλοιδώρει τὸν βασιλέα ὡς ἀπάνθρωπον ἢ θηριώδη. ἀλλ' ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐδρόσιζον ἀνωθεν τὰς Φλόγας τῆ πυρὸς, ἢ ὁ Ἐλευθέριος ἔμεινον ἀβλαβῆς. δοξολογῶν τῷ θείαν βοήθειαν. ὅθῃ ὁ τύραννος, ἔτι μᾶλλον ὀργιζόμενος, προσάζει νὰ ἐκτείνῃ τὸ σῶμά τε ἐπάνω εἰς ἐσχάραν σιδηρᾶν, ἢ καιομένων πυρὸς ὑποκάτω, ἔχυνον ἀνωθεν ἔλαιον διὰ νὰ ἐξάπτωνται περισσότεραι Φλόγες, πλὴν ἔδὲ τότε ἠμέλησεν ἡ βοήθεια τῆ Θεῶ, ἀλλὰ κατεσβέσθη τὰ πῦρ, ἐψυχράνθη ὁ σίδηρος, ἢ ὁ ἅγιος δροσιζόμενος, ἔψαλλε μετὰ χαρᾶς, ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μὲ, ὁ βασιλεύς μὲ, ἢ εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σε διὰ παντός. ἀλλ' ὅσον ἐσβένετο τὸ πῦρ, τόσον ὁ θυμὸς ἐζήπτετο τῆ τυράννου, ὅς τις ἐπινοεῖ τρίτον τρόπον τιμωρίας, προσάζει δηλαδὴ νὰ ἀναλυθῆ ἐν τηγάνῳ πίσσα ἢ κηρὸς, ἢ νὰ ριφθῆ ἐν αὐτοῖς τὸ σῶμα τῆ ἀγίας, ἢ τῶν ἐτοιμασθέντων κατὰ τὴν βασιλικὴν προσαγῆν, εἶπε πρὸς τὸν ἅγιον ὁ τύραννος. Ἐλευθέριε, ἰδὲ εὐρίσχεσαι ἀναμέσον θανάτου ἢ ζωῆς. Φρόντισόν διὰ τὸ συμφερώτερον. ἐγὼ λυπῶμαι τὸ κάλλος σε ἢ τὴν νεότητά σε. δεῦν θέλω μὰ τῆς Θεῶς νὰ ὑσερηθῆς τὴν ζωὴν σε διὰ ματαίαν ἢ ἀνωφελῆ ἰσχυρογνωμοσύνην. ὁ δὲ ἅγιος γενναίως ὑβρίζει τὸν βασιλέα, λέγων ὅτι εἰς ὅλα τὰ κολασήρια τῆ Κόσμου εἶναι προθυμότατος, ἢ ὅτι ἀδύνατον νὰ μεταβάλλῃ γνώμην. τότε λοιπὸν προσάζει νὰ τὸν ἐξαπλώσῃ εἰς τὸ Φλογωδέσατον Τήγανον. πλὴν εἰς μάτην ἐχοπίαζον ὁ ἀνόητος, ἐπειδὴ πάλιν ἔμεινον ὁ Μάρτυς ἀμέτοχος τῆ Πυρὸς ὡς ἢ πρότερον.

Ἐλυπεῖτο ὁ Τύραννος, ἀπορῶν τί νὰ ἐπινοήσῃ κατὰ τῆ Μάρτυρος. τότε ὁ ἑπαρχὸς τῆς Πόλεως, Κορέμων ὀνόματι, πολυμήχανος ὢν, παρέστη πρὸς τὸν Βασιλέα ἢ εἶπον. ἐγὼ βασιλεῦ δύναμαι νὰ σὲ ἐλευθερώσω ἀπὸ αὐτὴν τὴν Φροντίδα, ἢ νὰ βιάσω τὸν Ἐλευθέριον ἢ νὰ παιθῆ εἰς τῆς λόγους σε, ἢ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πικρότερον θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν, ἔφερε κλίβανον χαλκῆν, ἐν ᾧ ἦσαν ὀξύτατοι σιδηροὶ ὀβελίσχοι, ἢ παρηγγείλε

ἤγγειλε νὰ τὸν ἀνάψῃ, ἢ νὰ ῥίψῃ εἰς αὐτὸν τὸν Μάρτυρα. Οὗτος δὲ Ἐπαρχος ἐδιδάχθη τὴν πίσιν τῆ Χριστῆ ἀπὸ τὸν Φίλικα, ἦτον ὁμῶς Οἶλος τῆ Βασιλέως, ἢ διὰ τὴν πρόσκαιρον δόξαν τῆ Κόσμου, ἐπέμνων εἰς τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἠτοιμάζετο ἐκεῖνο τὸ Φρικτὸν κολαστήριον, παρεκάλει τὸν Θεὸν ὁ ἅγιος, ὡς ἄλλος Στέφανος, νὰ φωτί-
 η τὲς διώκτας τῆ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, ἢ τῷ ὄντι ὁ Ἐπαρχος ἠλ-
 ποιώθη θείαν ἀλλοίωσιν, ἢ ἀντὶ νὰ φέρῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ἐτοιμασθεῖσαν
 Βάσανον, πλησιάζει εἰς τὸν βασιλέα, ἢ λέγει· τί κακὸν ἔπραξον ὁ καλὸς
 Ἐλευθέριος, ἢ ἀποφασίζεις κατ' αὐτῆ τὸν χαλεπώτερον θάνατον; ἐθαύ-
 μασαν ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀνέλπισον μεταβολὴν τῆ Ἐπάρχου, ἢ ἀπεκρί-
 θη πρὸς αὐτόν. ἔχεις δίκαιον, τὰ ἀργύρια ὡς φαίνεται ἢ τὰ δῶρα τῆς
 Μητρὸς τῆ Ἐλευθερίας, σὲ ὑπηγόρευσαν νὰ λυπηθῆς τὸν υἱόν της. ἀλλὰ
 μήπως ὀλιγώτερα ἔλαβες παρ' ἐμῆ ἀχάρισε, τιμώμενος καθ' ἡμέραν, ἢ
 πλετιζόμενος; ὁ δὲ Κορέμων, ὅπως θεία Πνεύματος ἐμπεπλησμένος διὰ
 τῆς Προσευχῆς τῆ Ἁγίας, ὡμολόγησε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἔμπροσθεν τῆ
 Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ὀργισθεὶς ἢ κατ' αὐτῆ, προσάζει νὰ τὸν ῥίψῃ εἰς
 τὸν κλίβανον τῆ πυρὸς, τὸν προετοιμασθέντα ὑπ' αὐτῆ διὰ τὸν Ἅγιον
 Ἐλευθέριον. ὅθου ἀφ' ἧ ἐπλησίασεν εἰς τὴν φοβερὰν φλόγα, ἐφώναζε
 πρὸς τὸν Ἅγιον νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῆ, ἢ νὰ τὸν
 ἐνδυναμώσῃ εἰς τὰς βασάνους. ἀνθάρρυνθεὶς λοιπὸν ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ὁ Κο-
 ρέμων, εἰσέβη εἰς τὸν κλίβανον μετὰ προθυμίας ἢ πίστεως, ἢ ἔμεινον ἀ-
 βλαβῆς, ὡμολογῶν ὡς ὕμνοις τὸν Κύριον.

Ἄλλ' ὁ Ἀδριανὸς ἐπρέσαζε ἢ τὸν ἀπεκεφάλισαν, ἢ ἔτις ὡς ὀλίγω κό-
 πῳ, ἠξιώθη αἰωνίων θησαυρῶν, ἢ ἀρρήτων ἀγαθιασεως. τότε ἔρριψαν ἢ
 τὸν Ἅγιον εἰς τὸ αὐτὸ κολαστήριον τῆ καιομένης πυρὸς, ἀλλὰ ἢ τὸ Πῦρ
 ἐσβέσθη, ἢ τῶν σιδηρῶν ὀβελίσκων ἢ ὀξύτης ἠμβλύνη, ἢ ὁ Ἅγιος διε-
 σώθη ἀνεπηρέαστος, ἢ πολλοὶ βλέποντες, ὡμολόγησαν, βοῶντες παρρη-
 σία, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Ταῦτα ἐξηγρίωσαν τὴν λύσαν τῆ τυ-
 ράννου, ὅς τις ἀπεφάσισε νὰ φυλακώσῃ δέσμιον τὸν Ἅγιον, ἢ νὰ τὸν ἀ-
 φήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πείναν ἢ κακοπάθειαν. ἀλλ' ὁ Θεὸς, ὅς τις ἔ-
 θρεψε τὸν Ἡλίαν διὰ τῆ κόρακος, αὐτὸς ἔτρεφε ἢ τὸν Ἐλευθέριον εἰς

τὴν Φυλακὴν, διὰ τῆς περισεραῆς. ὅθω ὁ Τύραννος προσάζει νὰ δέσβεν εἰς ἓνα ζυγὸν ἄλογα τρεῖα, ὁ ἀγριώτερος ἐκείνων ἢ ἀλογώτερος, τὸν δὲ Ἅγιον νὰ δέσβεν κατόπιν αὐτῶν, ἢ νὰ τὸν σύρβεν εἰς βράχβς ἢ κρημνὸς, ἢ νὰ τὸν θανατώσβεν. ἀλλὰ ἢ τῆτο εἰς μάτην, ἐπειδὴ ἄγγελος ἐρανόθω ἐζημέρωσε τὰ ἄλογα, ἔλυσε τὰ δεσμὰ, ἢ μετεκόμισβεν ἐπὶ ἀμάξης τὸν Ἅγιον ἀταράχως, ἢ ἀνεβίβασβεν αὐτὸν ἐν ἀνέσει εἰς τὸ πλησίον ὄρος, ὅπβ δοξολογῶν τὸν Θεὸν, ἢ προσευχόμενος καθ' ἡμέραν, συνήθριζε διὰ τῆς γλυκυτάτης τβ Φωνῆς τὰς ἀρκτβς ἢ τῆς λέοντας, ἢ τὰ λοιπὰ θηρία, τὰ ὁποῖα ἢ ἐζημερώθβσαν ἢ περιεσχίρβεν τὸν Ἅγιον. Ταῦτα μαθῶν ὁ δυσσευβῆς Βασιλεὺς ἀπὸ τῆς περιερχομένουσ κυνηγῆς, τῆ τῶν θηρίων ἀνημερώτερος γονόμενος, σέλλει σρατιώτας, διὰ νὰ φέρβεν τὸν Ἐλευθέριον, καὶ τὰ θηρία μόλις πλησιάσαντες, ὠρμησαν νὰ τῆς κατασχίσβεν, ἀλλ' ὁ Ἅγιος τὰ μὲν θηρία ἐπρόσαζε νὰ ἀναχωρήσβεν, τῆς δὲ σρατιώτας παρέλαβε, ἢ ἠκολέθβσαν αὐτοῖς, διδάσκων εἰς ὅλβς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἢ συμβουλεύων αὐτῆς καθ' ὁδὸν, ὡσε ἢ πολλοὶ αὐτῶν ἐπίσβευσαν, ἢ ὠμολόγησαν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν. Ἄφ' ἔ δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Ῥώμην, συνεκρότησε πανήγυριν ὁ Βασιλεὺς, διὰ νὰ θανατώσβη παρῆρησία τὸν Ἅγιον, ἢ πρῶτον μὲν ἄφβσε καθ' αὐτῆ μίαν Λεαίναν ἀγριωτάτην, ἢτις ὠρμησε μὲν ἐναντίον τβ, πλησιάσασα δὲ, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πόδας τβ, σεβομένη τρόπον τινὰ τὸ ἱερόν τβ σῶμα. ἔπειτα ἄφβσαν ἓνα Λέοντα ὡς ἀγριώτερον ἢ γυναιότερον, ἀλλὰ ἢ αὐτὸς ἐφάνη ἡμερώτερος τῆς Λεαίνης. τῶν δὲ περιεσῶτων, ὅσοι εἶχον ἀνεωγμένους τῆς ὀφθαλμῆς τῆς ψυχῆς, ἐκραύγαζον μεγαλοφῶνως „ Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν · οἱ δὲ τυφλοὶ ἢ ἀνόητοι ἀνέφερον τὰ θαύματα τῆ Ἁγίβ εἰς δύναμιν μαγείας ἢ γοητείας. ὁ δὲ Τύραννος βλέπων τὸν Ἅγιον νικητὴν παντὸς κολασηρίβ ὀργάνβ, ἐπρόσαζε νὰ κόψβεν τὴν ἱεράν τβ κεφαλὴν, ἢ τῆτβ γυνομένβ, παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεῆ. ἢ δὲ Μήτηρ αὐτῆ Εὐανθία, ἐναγκαλιζομένη τὸ σῶμα τῆ Υἱῆ τῆς ἢ Μάρτυρος, ἢ καταφιλέσβασα τὸν ἐμακάριζον, ὡς παθόντα ἢ ἀποθανόντα διὰ τὸν Κύριον. ὅθω ἢ αὐτὴ εἰς τὸν αὐτὸν θάνατον κατεδικάσβη, ἢ οἱ εὐρεθόντες ἐν ῥώμῃ πισοὶ αὐλωνῆται, κάτοιχοι δηλαδὴ τῆς ἐπισκοπῆς τῆ Μάρτυρος, παρέλαβον ἢ τὰ δύο ἱερὰ λείψανα, ἢ

να, ἢ

να, ἢ μυρίσαντες αὐτὰ πρεπόντως ἢ Φιλοθέως, τὰ ἄνταΦίασαν εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱὸς ἢ Ἁγίῃ Πνεύματος, νῦν ἢ αἰεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡδὴ, ζ'. ὁ Εἰρμός.

Η Κάμιος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Ὁ ὕψιστος Οὐρανὸν σε ἔμψυχον, Πασάδα τε ἀγνή χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, ἢ Παράδεισον ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νῦν με τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονέμονον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῇ σῆ σκέπη Μητροπάρθενε.

Τῆ Ἁγίῃ. οἱ Παῖδες ὄν Βαβυλῶνι.

Τ Υράννων ἠλεγξας θράσος, ἢ Βασιλέων ὠμότητα. Καὶ γὰρ μέσον Πυρὸς ἠπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελτες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέσησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων Στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβηκας, σεβρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν Κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροσασίαι, Ἀρχιερέων τε σύλλογος, ἢ Ἀγγέλων πληθὺς εὐφροσύνης, πληθάντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τῆ Ἱεράρχῃ ἢ Μάρτυρος.

Ἀγίας ῥίζης ὡς ἄνθος, ἐλευθερίας Φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς ἀνεβλάσησας, Καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικῆ δι' Αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεζα.
Θεοτοχίον.

Ἀγίων ἀγιωτέρα, τῶν ἕρανίων Δυνάμεων, Χερεβίμ. ἀνεδείχθης, μητροπάρθενε Δεσποίνα, Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

Ὡδὴ ἡ. ὁ Εἰρμός.

Ο Ἄν Φρίττεσιν Ἀγγελοι, ἢ πᾶσαι Στρατιαί, ὡς Κτίσιν ἢ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, ἀλογεῖτε Λαοὶ, ἢ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας. Δίς.

Ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, ἢ ἔμπνης Ἀλεργίς, Χλαμὸς ἀλεργόχερος, τῷ πάν-

τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, ἢ Πορφύρα ἐξ' ἧς, ἢ σὰρξ συ-
νεξυφάνθη. τῷ Θεανθρώπῃ Λόγῳ.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακί, τὴν Κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτί-
σιν ἢ Θεὸν, ἀρρήτως ἀφράσως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, Βροτὸν γεγονότα,
ἢ ὃ ἦν μὴ ἐκσάντα.

Τῷ Ἁγίῳ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ως δεκτὸν Ἱερεῖον ὀλοκαυτέμων, τῷ περὶ τῶν Βασάνων, Πάτερ Ἀ-
οίδιμε, Θεῖαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ ἐράνιον, τὴν εὐχαρισίαν, ἀνέμελ-
πες ὠθέεις.

Πεποιθὼς ὡπερ Λέων, Ἀνόμῃς ἤλεγξας, ἢ πολλῇ παρρησίᾳ, Στόμα-
τα ἔφραζας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, τῶν ἀπάντων ἢ Κύριον, πάλαι δυσφι-
μῶντων ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα, Πισῶν τὸ Φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, ἢ κατα-
βέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἀσεβῶντων κραυγάζων σὺ, σὲ ὑπερυψῶμον,
Χριστὲ εἰς τὰς Αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ Κερπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς Πανύμνητε, τὴν τῷ ζύλῃ κατάραν, ὑ-
λομανήσαταν, πρόρριζον τεμῶν, ὃν ταύτῳ ἀνεβλάσησε, τὴν τῆς εὐφροσύ-
νης, Παρθένε Εὐλογίαν.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρημὸς.

Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν Φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγ-
χρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τῷ Οὐρανῷ ἢ
τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομον. Δίς.

Ρ' εἶθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ Φλογμῷ
Φλογιζόμενον, ἢ δεινῶς τηρόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἢ
τεκῆσα τῶν χαρίτων· ἐξ ἧς ὁ πίνων διψήσῃ ἐδέποτε.

Ὡς τῷ Νυμφίῳ σε ὠραῖον Θάλαμον, ὡς τῷ Δεσπότη Παλάτιον ἔμψυ-
χον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, ἢ τερπνὸν Παλάτιον, τῷ Χριστῷ Δέσποι-
να πάντων, καθικετεύοντά σε σῶτόν με.

Τῷ Ἁγίῳ. Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τεμῶν μαχαίρα, τῶν Θεῶν λόγων σε, τὴν Κεφαλὴν τῷ ψεύδους, Ἐλευ-
θέριε Ὅσιε, τῷ Χριστῷ παρῆσχες τὰ νικητήρια, Πίσει ἢ Ἀληθείᾳ· ὅθω
τιμῶ-

Τμῶμόν σε, ὡς τροπαιοφόρον, οἱ Πισοὶ ἢ Θεῖον κήρυκα.
 Ἐκ γῆς ἀπάρας, Σοφὲ τὸ Φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην, τῆ Δε-
 σπότη τὴν ἔφεσιν, νοητῶς ἀνύψωσας ἢ πᾶσαν σοφῶς, ὕλην σαρκὸς ἠρη-
 ῶ, πᾶσαν εὐπάθειαν, ἢ ὦν ταῖς βασάνοις, καρτερῶν σερῆως ἀνήθλησας.
 ῥοαῖς Αἱμάτων, τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σε, Στολὴν ἱε-
 ρώτατε, εἰς τὴν ἐπερᾶνιον Σκηνὴν τῆ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδους, τῆ Μαρ-
 τυρίᾳ σε ἔνθα μνημονεύοις, ἢ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἦμνεῖν τὸν τρόπον, τὸν ὑπερθαύμασον, τῆς ὑπὲρ γέν ἢ ζώης σε, κυήσεως
 Πάναγνε, ἀπορεῖ συστήματα ἀπάντων βροτῶν. Πάντα γὰρ ὑπερέχει, ἰδὼ
 ἢ διάνοιαν, ἢ νοήσεις πάντων, λογισμῶν ἢ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ἐξαποσειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς Ἄστροις.

Χριστῶ προσήγαγες Πάτερ, Πισῶν Ἀγέλας ὡς Ποιμὴν. Σοὶ δὲ ὠθεῖσα
 τῶ Μόσχῳ, ὡς Δάμαλις ἢ τεκῆσα, συνανηρέθη μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευ-
 θέριε μέλπω.

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Καὶ σὲ μελίτριαν κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σὲ γοννηθέντα
 ὅπως Κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ ἢ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὀτάλας.

Εἰς τὰς Αἴνας. ἦχος, α'. Τῶν ἑρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας Προσάτης, Πάτερ γονόμονος, ὡς Εὐανθείας γόνος,
 τῆς Θεόφρονος ὄντως, ἢ Μύσης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν
 ἐπιστρέφεις Λαὸς, τὰς πρὶν ἀφρόνως τὰ σέβας οἷα Θεοῖς, ἀπονέμοντας
 τοῖς Δαίμοσι.

Τὴν ἱερὰν Ἀμπεχόνην, σοὶ περιέθετα, εἰς Ἱεράρχην χρίσας, ἀγασθεῖς
 σε τὸ κάλλος, ἔνδον Θεοφόρε τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ Θεόφρων Ἀνίκητος, καὶ
 Οἰκιστὴς ἀπάσης Θεῖος Φωστῆρ, ἀνεδείχθης ἱερώτατε.

Τῶν ἐπὶ τέχνων Γυναίων, Πάτερ κηδόμενος, Ἐλευθερίαν δίδως, τῶ ναῶ
 σε Φοιτώσας. Εὐπλοίαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαίτησιν ἐπαίδευ-
 σας, ἢ τοῖς νοσησιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ὦν τοῖς Θαύμασι.

Τῆ Μαρυρίᾳ τὰς ἄθλας, σερῆως ὑπήνεγκας, Ἀδριανῆ μὴ πτήξας, τὰς
 δρυμείας Κολάσεις, ἔρωτι τῆ κτίσε ὅλος ἄλλος, Ἐλευθέριε Πάνσοφε, ἢ

τὴν τεκῆσάν σε σύναθλον προσλαβῶν, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, ἦχος β'.

Ως τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱεραῆς Διπλοΐδος Πάτερ κατηζήωσα, ἢ νεανικῶς τὴν Εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τῆς λόγου ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὁθον τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν ἐκτελέσας, ὡν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε, τὸ καύχημα ἐκλήρωσω Χριστόν. Ω, μὴ ἐλλείποις πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προεόρτιον. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζε Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίζει τῆ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰδδα, τέρπε ἢ ἀγάλλε, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκον ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀχέσατε Ὁρη ἢ Βενοὶ, ἢ τὰ περίχωρα τῆς Ἰσδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν, Ἀνθρώπον ὡς Φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἐκ τῆ Κανόνος τῆ Ἀγίας, Ὡδὴ γ'. ἢ 5'.

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν. Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον Αἰώνιον.

Τέλος τῆς Ἱεραῆς Ἀκολουθίας, τῆ Ἀγίας Ἱερομάρτυρος

Ἐλευθερίας. Τῷ δὲ συντελεσῆ τῶν ὅλων Θεῷ, Χά-

ρις ἢ Δόξα εἰς τῆς Αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ,
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΤΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΗΤΟΝ, Τὸ, Κύριε εἰσάκυσσον,
ἢ τὸ, Θεὸς Κύριος · ἢ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτωῶς.

Τοὺς τῷ Ναῶσιν τῷ σεπτῷ προσφοιτῶντας, ἢ τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν αἰτεμόνους, ὡς συμπαθῆς ἐλέησον Παμμάρκα αὐτῆς, νέμε τέτοις ἅπασιν, τὰ σωτήρια πάντα, χαίροντας ἀπόλυσον, τῆ τῆς χρείας πληρώσει, μὴ ἀποσρέψῃς Ἄγιο κούς, τὸς προσφυγόντας εἰς σὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα ἢ νῦν, Οὐ σιωπήσωμαι αἰεὶ Θεοτόκε.

Εἶτα ὁ Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ ἀ. ὁ Εἰρημός. Ὡς ἂν ἠπείρω πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἄγιο τῷ Θεῷ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Παρρησίαν μεγάλην πρὸς τὸν Θεόν, κεκτημόνον ἔρχομαι, σὲ Θεοφρον δυσωπεῖν, εὐμονῶς προσδέχῃ τὰς Λιτὰς, αἷς προσάγειν, σοὶ τολμῶ ὑπὲρ τῶν Δέλων σιν.

Ἰεραρχίας ἐκλάμψας ταῖς Ἀρεταῖς, Ἰεράρχης γέγονας, Ἐλευθέριε λαμπρὸς, ἀναφέρων Μάρκα πρὸς Θεόν, τὰς δεήσεις, τῶν Πιστῶν αἷς ἢ νῦν ἀνάγαγε.

Ἦπ' Ἀνικήτης τὸ Χρῆσμα ἀναλαβῶν, Ἰερεὺς ἀνδέδειξαι, ἀξίόθεος Σοφὴ, ἢ μεσίτης ἔνθεος ὁμῆ, μεσιτεύων, τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῷ Πλάσματος.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάτοις ἀκτίσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος ἐξ ἀγίας σιν γαστρὸς, καταυγάζει Δέσποινα, δι' ὧν, Φωτισθέντες, σὲ Θεῷ Μητέρα

τέρα σέβομεν.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρημὸς. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὅ Πάντα βλέπων ὡς Θεός, σὲ ἀνάγει εἰς ὕψος, τῆς Λυχνίας τῆς Θείας, οἷα Φῶς τῶν Ἀρετῶν, ἢ γέγονας ὁδηγός, τῶν ἐν σκότει, μάκαρ Ἐλευθέριε.

Χριστὸν ὃν ἔσχεσ βραβευτήν, ὑπὲρ τῆς Εὐσεβείας, ἐναθλῶν ταῖς βασάνοις, αὐτὸν αἴτησαμ ἢ νῦν, ἐπιηρείας τῆ ἐχθρῆ, ἢ πταισμάτων, λύσιν μοι δωρήσασθαι.

Ὅ κλήσιν ἔχων ἐκ Θεῆ, ἐλευθέραν Τρισμάκαρ, ἐλευθέρωσον ὄντας, ἐν ταῖς πέδαις τῶν δεινῶν, ἢ δίδε πασιν εὐρεῖν, τέτων λύσιν, Ἅγιε δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἰδὲ σε πᾶσαι Γεννεαί, μακαρίζουσι πίσει, τὴν τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκῆσαν ὑπερφυῶς, ἢ Παρθόνον, πάλιν διαμείνασαν.

Κάθισμα. τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, ἀνέδειξέ σε Κύριος, τοῖς πίσει θερμῇ, τῷ Ναῷ σε προσρέχουσι, Ποιητὴν πανάρισον, ἢ παντοίας Σωτῆρα κακώσεως, ὡς τὸ πάθος αὐτῆ μιμισάμενον. Τὰ πάθη ἐν πάντων Πάτερ ἴασαμ.

Ὡδὴ δ', ὁ Εἰρημὸς. Χριστός με δύναμις.

Τὴν σὴν ἀντίληψιν, αἰτεῖ ὁ Δεῦλός σε, τὴν σὴν γνῆς παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Μέλπει δὲ ἢ κράζει σοι, μετὰ θερμότητος πολλῆς, Πάτερ σῶσον Ἐλευθέριε.

Τὸ πῦρ τὸ ἔνοικον, τὸ πῦρ τὸ ἔνυλον, τὸ τῆς Θείας ἀγάπης ἐν σοὶ νικᾷ, τῆτο τὸ ὁμόδουλον, αὐτὸ ὑπάναστον κάμοι, πρὸς τὸν Κτίστην Ἐλευθέριε.

Χριστὸν ὁ δεῦλός σε, ἐλπίδα ἔσχηκε, σῆς τυχεῖν βοηθείας ὡν ἐν δεινοῖς. Ὄθω ἢ προσέδραμον, εἰς τὸν Ναόν σε τὸν σεπτόν, Ἄθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Μαρία πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας ἢ Πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν Πηγὴν, ὡς τεκῆσα Μητροπάροθεν.

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰρημὸς. Τῷ Θεῷ Φέγγει σε ἀγαθέ.

Κατὰ ἀνθρώπων σὺ φλογερῶν, ὅλως ἐκτανθεῖς ὑπὲρ Χριστῆ, φλόγας κατὰ-

κατάσβεσον θλίψεων · τῆς δὲ θείας δρόση τυχεῖν ἐξαίτη θερμῶς, τῆς
σὲ προσκαλεμένους ὦ Ἐλευθέριε .

Πολλῶν ὄν βίῳ τῶν ἀλγεινῶν, ἢ τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, τῷ σῷ Ικέ-
τη κατάπεμψον . Σὲ γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Προσάτην θερμόν, αἰ-
τεῖταί σε τὴν χάριν τὴν ἀκαταίσχυτον .

Γρωθεῖς τῷ ἔρωτι τῆ Χριστῶ, τὰς ποικιλοτρόπως σοι ποινὰς, ὅλως ἐκ ἔ-
πτιζας κράτισε, εἰδὼς τῆτον Λόγον Θεῶ, ἢ ὄντως Θεόν, ὦ πρέσβευε
Παμμάκαρ ὑπὲρ τῶν δέλων σε . Θεοτοκίον .

Υποφωνῶσι προφητικῶν, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλείονων συμβόλων τὸν
τόκον σε, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμονοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ
καταγγέλλομεν .

Ὡδὴ 5'. ὁ Εἰρημός . Τῆ βίῃ τὴν θάλασσαν .

Ἰδέ σοι παρίζαται, ὁ σὸς Δεῖλος ταπεινός, τῶν ἀναγκῶν αἰτέμονος, τῷ
τεμένει σε πίσει νῦν προσδραμῶν, τὴν λύσιν ἢ ἄνεσιν, ταῖς πρεσβεῖαις
σε μάκαρ Ἐλευθέριε .

Υἱὸς ὡς γονόμενος, ἐξ ὠδίνων γυναικὸς, τῶν τικτησῶν προϊζασαί, καὶ
παρέχεις ῥαζώνην τῶν ὀδυνῶν, βοώσαις σοι πρόφθασον, ἢ κινδύνων ἐ-
σχάτων ἐλευθέρωσον .

Θαυμάτων ἢ σύμπασα, γέμει ἔνδοξε τῶν σῶν · σὲ γὰρ Θεὸς ἐδόξασε,
Μαρτυρίῃ τῶν Ἄθλων σε τῶν Φρικτῶν . Διό με ἀπάλλαζον, τῆ παρόν-
τος Κινδύνου πάνυ δέομαι . Θεοτοκίον .

Σαρκὸς πηλικότητι, ἐνωθεῖς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογονῆς ὄν μήτρα σε εἰς
ἐκ δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν Παρθε-
νίαν σε Πανύμνητε .

Κοντάκιον, ὁ ὑψωθεῖς ὄν τῷ Σταυρῷ ἐκασίως .

Τὸν Ἰατρὸν ἢ βοηθὸν ὄν ἀνάγκαις, τὸν λυτρωτὴν τε ἢ Σωτῆρα τῆ
κόσμου, αὐτὸν τῶν ὅλων Κύριον Ικέτευε, ἀπάσι δωρήσασθαι, τὰ αἰτήμα-
τα ὅσα, πρόσφορα τυγχάνουσι, ἢ σωτήρια μόνα, ἢ τῶν πταισμάτων
λύσιν ἐξαίτη, τοῖς σὲ τιμῶσι κλεινὴ Ἐλευθέριε .

Τὸ ἀντίφωνον τῆ δ'. ἦχος . Προκείμενον . Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀν-
θήσει ἢ ὡσεὶ Κέδρος ἢ ὄν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται .

Στίχος. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ, ἐθαυμάσωσον ὁ Κύριος.
Εὐαγγέλιον. Ἐκ τῆ κατὰ Λυκαῶν.

Εἶπον ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῆ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν Ἀνθρώπων.
Ἐπιβαλεῖσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἢ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς
Συναγωγὰς ἢ Φυλακὰς, ἀγομῆνας ἐπὶ Βασιλεῖς ἢ Ἡγεμόνας ἕνεκον τοῦ
ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς Μαρτύριον. Θέσθε ἔν εἰς τὰς Καρ-
δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογίαθεῖναι. Εγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν Στόμα ἢ
Σοφίαν, ἢ ἐδυνήσονται ἀντιπεῖν, ἐδὲ ἀντισηῖναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑ-
μῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ ἢ ὑπὸ γονέων, ἢ συγγενῶν, ἢ Φίλων, ἢ ἀδελ-
φῶν, ἢ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· ἢ ἔσεσθε μισέμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ
ὄνομά μου· ἢ θρῖξ ἐκ τῆς Κεφαλῆς ὑμῶν, ἐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑ-
πομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς Ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα, Ταῖς τῆ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Τὸ σιχηρόν. ἦχος πλ. β'.

Ἰερεὺς ἄνομώτατος, μέχρι τέλους ἐχημάτισας Παμμακάρισε. Ἰερρε-
γῶν γὰρ τὰ θεῖα, ἢ ἀρρήτα Μυστήρια, τὸ Αἷμα ἐζέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἢ Θῦμα εὐπρόδεκτον σαυτὸν προσήγαγες Ἐλευθέριε. Διὸ παρρη-
σίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτανῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεός τὸν Λαόν σου, ἢ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ὡδὴ ζ'. ὁ Εἰρημός. Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον.

Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισίν.
ὁ Χριστός δὲ πυρπολῆσαν ἔσβεσε τὴν σὴν, ἢ Ἐπαρχὸν ἔπεισε βοᾶν, εὐλο-
γητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δυσρόμανος ὁ Τύραννος ἐκ ἔφριξε, σὲ σώζοντα τὸν Θεὸν ὀρώων. Γοητείας
δὲ τὰ θαύματα λέγων τῆ Θεοῦ, ἀνάξιος ὡφθη τῆ βοᾶν, εὐλογητός εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τεκῆτάν σε ἀπέκτεινον ὁ Τύραννος, προσπλαχεῖσαν Μάκαρ ἐπὶ σοί.
Οὐρανίης γῆν νῦν θαλάμης ἔχοντες ὁμῶ, Φωτίσατε πάντας τῆ βοᾶν,
εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον .

Γονεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, Παλάτιον ἀμόλυντον, ὃ οἰκήσας σου τὴν Γαστέρα Κόρη Βασιλεὺς, ᾧ νῦν μελωδῆμον εὐσεβῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ὡδὴ ἦ. ὁ Εἰρμός . Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας .

Ἐκ Φλογὸς τῆς Καμίνης, σῶος ἐξέθορας, ἢ τῷ Πάτρων ἐδέθης, Ἄρ-
ματι φέρεσθαί . Ὄντως δ' ὁ Χριστὸς, δι' Ἀγγέλων σε ἔσωσον . ὃν ὑπερυ-
ψῆμον, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ὡσπερ σὲ δεδεμένον, Ἄγγελος ἔλυσε, ἢ θηρίων ἀγρίων, σώματα ἔ-
φραζον . ἔτω νῦν ἡμῶν, πέδας πάσας διάλυσον, τῶν ὑπερυψέντων, Χρι-
στὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Τῷ Αὐλῶνος Ποιμόνα, ἢ χάρις ἔχρισε ἢ Φωσῆρα τῷ Κόσμῳ, πάντες
σε ἔγνωμον . Φώτισον ἢ νῦν, ἡμᾶς Πάτερ, ἢ πρέτβευε, ὑπὲρ τῶν ὑ-
μνέντων Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Θεοτοκίον .

Ζωοδότην τεκῆσα, Θεὸν ἢ Κύριον, τῷ θανάτῳ τὴν ῥύμην, τὴν ἀκαταί-
σχυντον, ἔσησας ἀγνή, ταύτην ἀπονεκρώσασα . ὅθω σε ὑμνῆμον εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας .

Ὡδὴ θ'. ὁ Εἰρμός . Θεὸν Ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον .

Θεὸν Ἀνθρώποις, μαθεῖν ἐκήρυξας, τοῖς πρὶν ποτὲ ἀψύχοις, τὴν λα-
τρείαν προσάγασιν . Ἀλλὰ σὺ μετάνοιαν διδάξοις ἢ νῦν, πάθεισι δειλωθού-
τας, ἢ ἀπαλλάξαιας, πάντας τῶν παγίδων, τῷ ἐχθρῷ ὧ Ἐλευθέριε .

Πυρὸς λοιμῆ τε, ἢ πάσης μάστιγος, πάντας πιστὸς θερμῶς, σὲ δεομένους
ἀπάλλαξον . τοῖς γὰρ σοῖς προσφεύγουσι θερμῶς οἰκτιρισμοῖς, λύεις τὰ τῆς
ἀνάγκης, ἐπικαμπτόμενος, οἷα τῷ Δεσπότη, μιμητῆς ἢ Δέλος γνήσιος .

Ἰσχύς μοι γένοιτο, ἢ κραταίωμα, κατὰ παθῶν ἀγρίων, τὴν ψυχὴν απα-
ρατλόντων μοι . Ἰσχύς γὰρ ἐξέλιπε Φεῦ ἢ ὃν ἐμοί . ταύτην ἀντιμισθίαν,
ἐμοὶ δωρέμενος, ὑπὲρ τῷ παρόντος, εὐτελῆς σοὶ μελωδήματος .

Θεοτοκίον .

Ὡς σὺ ἐδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ Γονεῶν ἀρχαίων, Θεομήτορ πανάχραν-
τε .

τε . Σὺ γὰρ μόνῃ τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην, ἢ καθαρότητα . Ὁθὼν ὑπεδέξω, τὸν Θεὸν ὃν σοὶ σαρκέμονον .

Τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς . Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια .

Δεῦρο Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, τὸν ὕμνον προδέχε, ἰλαρῶς τε ἢ εὐμενῶς, ψυχῆς μὲν ἀνάγνε, ἢ γλώσσης ἀναξίας · ὃν πίσει δὲ ἢ πόθῳ σοὶ προσαγόμενον .

Σὲ τὸν ἐπαξίως Στέφῃ διπλᾶ, κατηγλαϊσμόνον, Ἐλευθέριε δυσωπῶ, τῆς Ἱεραρχίας, ἢ τῷ τῆ Μαρτυρίας, παθῶν με πολυτρόπων, δείξον ἐλεύθερον .

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, χαίροις Ἱεράρχα, Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Ἀποστόλων ὁμότροπε ἢ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημῶντων προσάτα μέγιστε .

Χριστὸς Ἱερομάρτυς θεόθῳ σχῶν, δῶρον τεθλιμόνης, Φερωνύμως ἐλευθερῶν, ἀπάλλαξον δήμε, θλίψεων δέομαί σε, μελλόντων δὲς ἰσχύν μοι, τῶν νῦν ἀνέχεσθαι .

Σὺν Ἐλευθερίῳ ἀνευφημῶ, τῆς ἀθανασίας, τὸν Φερώνυμον ἀληθῶς, Ἰὼς Ἱεροάθλης, Χριστὸς κοσμολαμπτήρας · κινδύνων με παντοίων, σώζοι τε Ἅγιοι .

Εἶτα, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαί, ἢ Αἴτησις Μεγάλη,
Καὶ Ἀπόλυσις .

